

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה: מתנצל : מחילה -

היחס: מי שמתנצל מבקש מהאחר מחילה.

מי ש-א' מבקש מהאחר ב'.

תשובה (1): מקבל : תודה. האם מי שמקבל מבקש מהאחר תודה? לא. מי שמקבל משהו מהאחר אומר לו תודה.

תשובה (2): מחפש : אבדה. האם מי שמחפש מבקש מהאחר אבדה? לא. מי שמחפש מנסה למצוא את האבדה.

תשובה (3): מעפיל : פסגה. האם מי שמעפיל מבקש מהאחר פסגה? לא. מי שמעפיל מטפס גבוה לפסגה.

תשובה (4): שואל : תשובה. האם מי ששואל מבקש מהאחר תשובה? כן.

תשובה (4).

2. השאלה: הבהוב : אור -

היחס: הבהוב זה הדלקה וכיבוי לסירוגין של אור.

א' זה הפעלה לסירוגין של ב'.

תשובה (1): טפטוף : מים. האם טפטוף זה הפעלה לסירוגין של מים? נשמע הגיוני. טפטוף זה נזילה של טפות טפות. נבדוק אם יש תשובה מתאימה יותר, ואם לא נסמן את תשובה זו.

תשובה (2): זמזום : קול. האם זמזום זה הפעלה לסירוגין של קול? לא. זמזום הוא השמעת קול גבוה וטורדני כשל יתוש, דבורה וכד'.

תשובה (3): פטפוט : דיבור. האם פטפוט זה הפעלה לסירוגין של דיבור? לא. פטפוט הוא דיבור רב ורצוף על דברים סתמיים

תשובה (4): נדנוד : תנועה. האם נדנוד זה הפעלה לסירוגין של תנועה? לא. נדנוד הוא תנועת הזזה מצד לצד או קדימה-אחורה.

תשובה (1) היא התשובה היחידה שמתאימה, ולכן נסמנה.

תשובה (1).

3. השאלה: ספק : אולי -

היחס: משתמשים במילה אולי כדי לציין שיש ספק.

משתמשים במילה ב' כדי לציין שיש א'.

תשובה (1): תועלת : לשווא. האם משתמשים במילה לשווא כדי לציין שיש תועלת? לא. לשווא זה לחינם, שלא לצורך. כלומר, משתמשים במילה לשווא כדי לציין שהדבר נעשה ללא תועלת.

תשובה (2): אכזבה : הלוואי. האם משתמשים במילה הלוואי כדי לציין שיש אכזבה? לא. הלוואי היא מילת משאלה, וכשהמשאלה לא מתגשמת עלולה להיווצר אכזבה.

תשובה (3): דחיפות : לאלתר. האם משתמשים במילה לאלתר כדי לציין שיש דחיפות? כן. (לאלתר = בו במקום, תכף ומיד)

תשובה (4): סיכום : להלן. האם משתמשים במילה להלן כדי לציין שיש סיכום? לא. להלן זה בהמשך, אחרי כן.

תשובה (3).

4. השאלה: **סגפנות** : **תענוג** -

היחס : **סגפנות** היא הסתפקות במועט, הימנעות ממותרות ו**מתענוגות**, התנזרות.
א' זה הימנעות מ-ב'.

תשובה (1): גרגרנות : מזון. האם **גרגרנות** זה הימנעות **ממזון**? לא. **גרגרנות** היא אכילה מוגזמת וגסה של מזון.

תשובה (2): חלקקות : חנופה. האם **חלקקות** זה הימנעות **מחנופה**? לא. **חלקקות** זו אמירת דברי **חנופה**.

תשובה (3): שאפתנות : הישג. האם **שאפתנות** זה הימנעות **מהישג**? לא. **שאפתנות** היא רצון עז להגיע **להישג**.

תשובה (4): זהירות : סכנה. האם **זהירות** זה הימנעות **מסכנה**? כן.

תשובה (4).

5. השאלה: **תחם** : **תחום** -

היחס : **תחם** זה קבע או הגדיר את ה**תחום**.
א' זה קבע או הגדיר את ה-ב'.

תשובה (1): תמחר : מחיר. האם **תמחר** זה קבע או הגדיר את ה**מחיר**? כן.

תשובה (2): גידר : גדר. האם **גידר** זה קבע או הגדיר את ה**גדר**? לא. **גידר** זה התקין **גדר** מסביב למשהו.

תשובה (3): שילם : תשלום. האם **שילם** זה קבע או הגדיר את ה**תשלום**? לא. **שילם** זה העביר **תשלום**.

תשובה (4): אימת : אמת. האם **אימת** זה קבע או הגדיר את ה**אמת**? לא. **אימת** זה וידא נכונות של טענה מסוימת, בדק אם היא אכן **אמת**.

תשובה (1).

6. השאלה: **בית מידות** : **בית** -

היחס : **בית מידות** הוא **בית** גדול מאוד, ארמון.
א' זה ב' גדול מאוד.

תשובה (1): אוקיינוס : ים. האם **אוקיינוס** הוא **ים** גדול מאוד? כן.

תשובה (2): חלקה : שדה. האם **חלקה** היא **שדה** גדול מאוד? לא. **חלקה** היא פיסת קרקע, **שדה**.

תשובה (3): סרט : סרטון. האם **סרט** הוא **סרטון** גדול מאוד? לא. **סרטון** הוא **סרט** קצר.

תשובה (4): גלקסיה : כוכב. האם **גלקסיה** הוא **כוכב** גדול מאוד? לא. **גלקסיה** היא אוסף **כוכבים**.

תשובה (1).

הבנה והסקה (שאלות 7-18)

- 7.** נשאלנו איזו מהטענות שבתשובות עולה מהפסקה. נקרא אותה בעיון, ואז ניגש לבדוק את הטענות שבתשובות.
- לפי הפסקה, הזמר מילהאוס השתמש בשם הבמה "גריזלי", עד שנאלץ לוותר עליו מכיוון שהזכויות עליו היו של חברת התקליטים איתה היה חתום ולא שלו. הוא השתמש בשמות במה אחרים, וביניהם "פנדה", עד לתום החוזה עם חברת התקליטים, ואז חזר לשם הבמה המקורי שלו. כלומר, לשם הבמה "גריזלי".
- כעת נבדוק את הטענות שבתשובות:
- תשובה (1):** מילהאוס השתמש בשם הבמה "פנדה" לפי שתמה תקופת החוזה שלו עם חברת התקליטים. הטענה אינה נכונה, ולכן התשובה נפסלת.
- תשובה (2):** חברת התקליטים טענה בעלות רק על שם הבמה "גריזלי", ולכן השתמש בשמות במה אחרים לאורך תקופת החוזה. הטענה אינה נכונה, ולכן התשובה נפסלת.
- תשובה (3):** מילהאוס נמנע מלהשתמש בשם הבמה "גריזלי" בתקופת החוזה, כדי להבטיח את בעלותו על יצירות שפרסם. אם היה משתמש בשם הבמה "גריזלי", הזכויות היו שייכות לחברה איתה היה חתום. הטענה עולה מהפסקה, ולכן זו התשובה הנכונה.
- לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת:
- תשובה (4):** מילהאוס חזר להשתמש בשם הבמה המקורי שלו "גריזלי" מכיוון שהחוזה עם חברת התקליטים נגמר, ולא מכיוון שלא הייתה לו בעלות חוקית על השמות האחרים. הטענה אינה נכונה, ולכן התשובה נפסלת.
- תשובה (3).**

- 8.** עלינו למצוא נתון שיסביר את ממצאיו של מחקר ממנו עולה כי שהייה של ילדים מחוץ לבית מפחיתה את הסיכון לקוצר ראייה, ובמידה ויש קוצר ראייה - אז קצב ההידרדרות איטי יותר אם שוהים יותר מחוץ לבית. כלומר, עלינו לחפש נתון שמסביר ששהייה מחוץ לבית אצל ילדים טובה לראייה.
- נבדוק את התשובות המוצעות:
- תשובה (1):** נתון זה אינו מסביר מדוע שהייה מחוץ לבית אצל ילדים טובה לראייה. לכן התשובה נפסלת.
- תשובה (2):** לפי נתון זה קריאה פוגעת בראייה, ומי ששוהה מחוץ לבית קורא פחות ממי שנמצא בבית. לכן, הגיוני שהשהייה בחוץ תקטין את הפגיעה בראייה. נתון זה יכול להסביר את ממצאי המחקר, ולכן זו התשובה הנכונה.
- לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:
- תשובה (3):** זוהי דוגמה נוספת לכך ששהייה מחוץ לבית טובה לראייה, שכן מבוגרים שנמצאים בבית יותר מילדים, נוטים לפתח קוצר ראייה יותר מהם, אך הדוגמה אינה מסבירה מדוע למה זה קורה. התשובה נפסלת.
- תשובה (4):** לפי נתון זה שההייה בחוץ פוגעת בראייה – הפוך ממצאי המחקר אותו אנו מנסים להסביר. התשובה נפסלת.
- תשובה (2).**

- 9.** נציב בפסקה את התשובות המוצעות עד שיתקבל משפט הגיוני. התשובה הנכונה היא (4).
- תשובה (4):** הקדם רפואה למכה! **לאחר שתיפגע מהרעה שתבוא עליך, תחשוב בוודאי שיכולת למונעה לו רק השכלת להתכונן לקראתה, ולכן התחל בכך עכשיו.**
- הקדם תרופה למכה! אחרי שתיפגע ממנה, אתה תחשוב שיכולת להימנע ממנה אם רק היית מתכונן אליה מראש, ולכן כדאי לך להיערך אליה (למכה) מראש.
- תשובה (4).**

10. נציב בפסקה את התשובות המוצעות עד שיתקבל משפט הגיוני. התשובה הנכונה היא (3).
תשובה (3): קשה היה לחזות שמאמינים אשר נאבקו בממסד הדתי השמרן בשם הזכות לפרש את הכתובים על פי מצפונם, ייכנעו בסוף לתכתיביו הדתיים.
 היה לא צפוי שמי שנלחמו בממסד הדתי על הזכות לפרש את הכתובים לפי מצפונם, ייכנעו בסוף לתכתיביו.
תשובה (3).

11. נציב בפסקה את התשובות המוצעות עד שיתקבל משפט הגיוני. התשובה הנכונה היא (4).
תשובה (4): כדי לנמק את עמדתו ולפיה הכוונה ללמד יצירתיות בבתי הספר איננה בגדר בזבוז זמן ומשאבים, טען ד"ר הראל כי רק במעטים מן המחקרים שנועדו לבדוק אם יצירתיות היא תכונה מולדת, שאי אפשר לפתחה באמצעות למידה, מצאו כי התשובה לשאלה זו חיובית.
 הראל נימק את עמדתו לפיה כדאי להשקיע זמן (איננה בגדר בזבוז זמן) בלימוד יצירתיות באופן הבא: רוב המחקרים מראים שיצירתיות אינה תכונה מולדת ושניתן ללמדה (רק מעט מהמחקרים הראו שיצירתיות היא תכונה מולדת שלא ניתן ללמדה).
תשובה (4).

12. לפנינו שאלת משל נמשל. לפי דברי המרצה שאלתו של הסטודנט משולה לשאלה מה יש יותר – עליות או ירידות? נבין מה הביקורת העומדת מאחורי דבריה בטרם ניגש לבדוק את התשובות.
 מכיוון שברור לנו שכל עלייה היא גם ירידה, תלוי מאיזה כיוון מסתכלים עליה, נסיק כי הביקורת של המרצה על שאלת הסטודנט היא שהוא שאל "מה יש יותר?" על שני דברים זהים. כלומר, עלינו לחפש בתשובות את שאלה מבטאת חוסר הבנה זה.
 כעת נבדוק את התשובות:
תשובה (1): מספר האנשים שעברו עברות לא חייב להיות זהה למספר הקורבנות שלהם, שכן לאותו עבריין יכולים להיות כמה קורבנות שונים. לכן התשובה נפסלת.
תשובה (2): מספר ההלוואות שנתנו הבנקים חייב להיות זהה למספר ההלוואות שנלקחו מהבנקים. לכן זו התשובה הנכונה.
 אין צורך לבדוק תשובות נוספות.
תשובה (2).

13. נשאלנו איזו מהאמירות הבאות מדגימה באופן הטוב ביותר אמירה שמשתמע ממנה שקר עקיף. נוודא שאנחנו מבינים היטב מהו שקר עקיף בטרם ניגש לתשובות.
 בתחילת הפסקה מגדירים לנו שקר עקיף כהשתמעות שקרית העולה מאמירה שמבחינה פורמלית היא נכונה. כלומר, אנחנו אומרים אמירה שאינה שקר, אך כזו שמשתמע ממנה דבר לא אמיתי.
 בהמשך נותנים לנו דוגמה לשקר כזה: אדם שלא נכח בשיעור מסוים אומר "לא סיכמתי את דברי המרצה בשיעור אתמול". האמירה כשלעצמה נכונה, אך מי שישמע אותה יסיק שמי שאמר אותה נכח בשיעור, וזה כמובן לא נכון.
 כעת משהבנו מהו שקר עקיף ניגש לבדוק את התשובות, ונגלה שהתשובה הנכונה היא (3).
תשובה (3): אדם שאינו אוכל סלט לעולם אומר "איני נוהג לאכול סלט עם בצל". האמירה נכונה מבחינה פורמלית, כי הוא באמת לא אוכל סלט עם בצל, אך מכיוון שהגיוני להסיק ממנה שהוא אוכל סלטים כל עוד אין בהם בצל, נקבע כי יש כאן שקר עקיף.
תשובה (3).

14.

עלינו למצוא איזה משפט הוא המתאים להיות תגובתו של נחום. ליאורה סיפרה לנחום שלמרות שקראה בעיתון על מחקר הממליץ ללעוס מסטיק בזמן השיעור היא אינה מתכוונת לאמץ את ההמלצה, מכיוון שהיא סותרת הן את הנימוסים המקובלים והן מחקרים אחרים שקראה בנושא. כלומר, מחקרים מהם לא עולה שכדאי ללעוס מסטיק. מכיוון שמתגובתו של נחום היא מבינה שלא הבין נכון את דבריה, עלינו לחפש תשובה שמשמע ממנה שמהו מהדברים שסיפרה לו לא היה מובן לו.

נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): תגובה זו אינה מעידה על חוסר הבנה של נחום. הוא מציין שהוא מושפע בקלות מכתבות בעיתון, ולכן כנראה שהיה מגיב אחרת מליאורה ומאמץ את המלצות המחקר. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): גם תגובה זו אינה מעידה על חוסר הבנה של נחום. הוא מבין שהמחקר ממליץ על לעיסת מסטיק, אך מוסיף כי מכיוון שלעיסת מסטיק נוגדת את כללי הנימוסים המקובלים, הוא לא יפעל לפי המלצה זו. לכן גם תשובה זו נפסלת.

תשובה (3): תגובה זו אכן מעידה על חוסר הבנה של נחום. הוא מסיק שכל המחקרים בנושא תמימי דעים, בעוד שלפי דבריה של ליאורה המלצות המחקר סותרות את ההמלצות העולות ממחקרים אחרים בנושא. זו התשובה הנכונה

לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת:

תשובה (4): תגובה זו מעידה על הבנה של נחום. הוא מבין שליאורה החליטה שלא לשמוע להמלצות המחקר בין היתר על סמך מחקרים נוספים שסותרים אותם, אך מוסיף שגם בלעדיהם לא הייתה מתחילה ללעוס מסטיק (כי זה לא מנומס). לכן התשובה נפסלת.

תשובה (3)

15.

לפנינו שאלת כללים. לפי הנתונים שסתום א' פתוח ושתום ב' סגור. בנוסף, יש מתג על שמצבו אינו ידוע. במצב 1 משנה את מצבו של כל שסתום, ובמצב 2 הוא סוגר את שני השסתומים. הצינור מזרים מים רק כששני השסתומים פתוחים יחד.

מכיוון ששואלים אותנו איזה מהמצבים שבתשובות **אינו** אפשרי, נבדוק אותן:

תשובה (1): אם אורנה הסיטה פעם אחת את מתג העל יש שתי אפשרויות: לפי מצב 1 שסתום א' נסגר ושסתום ב' נפתח, ולפי מצב ב' שני השסתומים נסגרים. באף אחת מהאפשרויות שני השסתומים לא פתוחים יחד, ולכן לא ייתכן שמים יזרמו אל הדלי. זו התשובה הנכונה.

לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את שאר התשובות:

תשובה (2): יכול להיות שבפעם הראשונה אורנה הסיטה את מתג העל למצב 2 כך ששניהם נסגרים. ההסטה הבאה של מתג העל תהיה למצב 1, ותשנה את מצבם של שני השסתומים מסגורים לפתוחים. אם שני השסתומים פתוחים, הרי שמים אכן יזרמו אל הדלי. כלומר, מצב זה אפשרי ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): יכול להיות שאורנה הסיטה את מתג העל למצב 2 כך ששניהם נסגרים, או לחלופין ייתכן והיא הסיטה את מתג העל למצב 1 כך ששתום א' נסגר ושתום ב' נפתח. שני המקרים לא יזרמו מים אל הדלי. כלומר, מצב זה אפשרי ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (4): יכול להיות שבפעם הראשונה אורנה הסיטה את מתג העל למצב 1 כך ששתום א' נסגר ושתום ב' נפתח. ההסטה הבאה של מתג העל תהיה למצב 2, כך ששני השסתומים ייסגרו. במקרה זה לא יזרמו מים אל הדלי. כלומר, מצב זה אפשרי ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (1)

16. נתונה ביקורת על ספר מסוים, ושואלים אותנו איזו מהטענות שבתשובות עולה מדבריה של כותבת הביקורת. נסכם בקצרה את הפסקה ואז ניגש לבדוק את התשובות המוצעות.

בתחילת הביקורת מציינת הכותבת כי כיוון שפרופסור קפלן היה בקיא גם בהיסטוריה יהודית וגם בהיסטוריה כללית, הוא הצליח לדון בספרו בצומת בין ההיסטוריה של היהדות ובין ההיסטוריה הכללית, כלומר בנקודת המפגש ביניהן. בהמשך הביקורת נכתב שמכיוון שבאוניברסיטאות יש מחלקות שונות להיסטוריית היהדות ולהיסטוריה הכללית, נוצרה הפרדה מלאכותית ביניהן, ושהדיון במפגש בין היסטוריות אלו פרץ את אותה הפרדה.

כעת נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): לפי דבריה של מבקרת הספר ההפרדה בין המחלקות להיסטוריה של עם ישראל למחלקות להיסטוריה כללית היא שגרמה להיווצרות גדרות קשות לפריצה בין שני התחומים. מכאן שהטענה שגויה והתשובה נפסלת.

תשובה (2): מהפסקה לא עולה שקפלן ביקר את ההפרדה בין המחלקות השונות. מי שמעבירה ביקורת על ההפרדה למחלקות זו מבקרת הספר. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): מהפסקה עולה שהחלוקה בין המחלקות להיסטוריה יהודית והיסטוריה כללית יצרה גדרות ביניהן, וקפלן הצליח לדון בשילוב שלהם רק בשל בקיאותו המופלגת בהיסטוריות השונות. מכאן שסביר להניח שלא הגדרות שנוצרו בשל החלוקה בין המחלקות השונות באוניברסיטאות, יותר אנשים היו מתייחסים לנקודות המפגש בין ההיסטוריות, וכותבים יותר ספרים כמו של קפלן. כלומר, הטענה עולה מדבריה של מבקרת הספר, ולכן זו התשובה הנכונה.

לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת:

תשובה (4): מתשובה זו עולה כי קפלן למד את ההיסטוריה היהודית ואת ההיסטוריה הכללית באותה מחלקה באוניברסיטה, דבר שכאמור סותר את הנאמר בביקורת. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (3).

17. נשאלנו מדוע "צאצאיו" של עותק שגוי ירשו את השגיאות המופיעות בו. נקרא את הפסקה וננסה לענות על השאלה בטרם ניגש לתשובות.

בפסקה נכתב שעד המצאת הדפוס היו מעתיקים ספרים ומגילות ביד. **המעתיקים השתדלו להקפיד על העתקה מדויקת ככל האפשר**, אך לעיתים נפלו שגיאות. כאשר עותק חדש ושגוי שימש בעצמו בסיס להעתקה, כל העותקים שהועתקו ממנו ישירות ירשו את אותן שגיאות, **גם כשהיה ברור שמדובר בשגיאות**. אם כן, "צאצאים" של עותק שגוי ירשו את השגיאות המופיעות בו מכיוון שהמעתיקים החליטו להעתיק במדויק ככל האפשר, גם כשידעו כי הם מעתיקים שגיאות.

כעת ניגש לתשובות ונחפש תשובה ברוח דברים זו. תשובה (4) חוזרת בדיוק על התשובה שלנו "מפני שכאשר **המעתיקים הכינו אותם הם השתדלו להקפיד על העתקה מדויקת ככל האפשר**", ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

קטע קריאה (שאלות 18-23)

18. נשאלנו איזו מהטענות שבתשובות מסכמת בצורה הטובה ביותר את הפסקה הראשונה. נסכם אותה בקצרה וניגש לבדוק את הטענות שבתשובות.

בתחילת הפסקה נכתב שסיכונים גורמים לאנשים מסוימים להרגיש נפלא ולאחרים סבל. בהמשך מקוב מנסה להסביר ממה הבדלים בתגובות: לדבריו יש סף המתח האישי שלנו נקבע על ידי מקטע חלבוני המצוי בתאים של בלוטת יותר הכליה. כלומר, בפסקה מוצגת תופעה, והשערה לגבי הסבר אפשרי אליה.

כעת נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): טענה זו עולה מהפסקה אך היא חסרה התייחסות להשערות של מקוב. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): בפסקה לא נכתב שפעילויות מסוכנות גורמות לרוב האנשים ליהנות ולא לסבול, אלא שלחלק מהם נגרם אושר ולאחרים סבל. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): טענה זו מציגה את השערתו של מקוב ביחס לתופעה לפיה כל אדם חווה סיכונים בצורה שונה. מכאן שזו התשובה הנכונה.

לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנוותרת:

תשובה (4): הפסקה אינה מתייחסת למידת הסיכון שאנו מייחסים לסוגים שונים של פעילויות מסוכנות, אלא להבדלים באופן שבו אנשים שונים חווים סיכון. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (3).

19. עלינו לקבוע מה נכון לגבי האנדורפינים והדופמין. בשורות 6-7 נכתב: "אדרנלין המופרש ברמה אופטימלית גורם לשחרור חומרים כגון אנדורפינים ודופמין, המעוררים תחושת הנאה. מעל רמה זו (הרמה האופטימלית) חומרים אלה (חומרים כגון אנדורפינים ודופמין) אינם משתחררים, ונוצרת תחושת מתח". כלומר, אנדורפינים ודופמין אינם משתחררים כאשר כמות האדרנלין המופרשת עולה על רמה מסוימת (הרמה האופטימלית).

תשובה (1).

20. נשאלנו איזו מן האפשרויות שבתשובות יכולה להיות דוגמה ל"פרטים שונים בני אותו המין", בהקשר של מילים אלה בקטע.

בפסקה השנייה נכתב: "למשל, לחולדות ממין מסוים הנוטה לחרדה יש יותר תעלות סטרקס מלחולדות ממיינים שנוטים פחות לחרדה. אצל החולדות הנוטות לחרדה, כ-50% מהתעלות בבלוטת יותרת הכליה הן תעלות סטרקס, וזאת לעומת 15% אצל פרות, בעלי חיים שאינם נוטים לחרדה". נסכם: לפי קטע זה אצל חיות שונות, כאשר יש הבדל ברמת תעלות הסטרקס יש גם הבדלים בחרדה.

מיד בהמשך נכתב: "נמצאו הבדלים לא רק בין מינים שונים של בעלי חיים, אלא אף בין פרטים שונים בני אותו המין", מה שאומר שעלינו לחפש תשובה בה מופיעים שני פרטים מאותו מין של בעל חיים, בעלי מספר שונה של תעלות סטרקס, שיובילו להבדלים ברמת החרדה.

לכן, נסמן את תשובה (1): **שתי עיזים ממין הנוטה לחרדה, הנבדלות זו מזו בשיעור תעלות הסטרקס בבלוטת יותרת הכליה שלהן.**

תשובה (1).

21. נשאלנו מדוע בשורה 16 כתוב "גם". נקרא את הקטע הרלוונטי ונענה על השאלה בטרם ניגש לתשובות. בתחילת הפסקה השלישית (שורה 16) נכתב: "מקוב טען כי גם אצל בני האדם שיעור תעלות הסטרקס משפיע על כמות האדרנלין שמשחררת מבלוטת יותרת הכליה, ושיער כי יש לכך השפעה על מידת המשיכה של האדם לריגושים...". משפט זה ממשיך את הרעיון שהובע בפסקה הקודמת לפיו אצל בעלי חיים יש קשר בין תעלות הסטרקס לבין רמת החרדה, ומכאן שהמילה גם באה להסביר שתופעה זו מתרחשת גם אצל בני האדם.

כעת ניגש אל התשובות המוצעות ונחפש תשובה ברוח דברים זו.

תשובה (3): משום שבנוגע לבעלי החיים כבר נאמר ששיעור תעלות הסטרקס משפיע על שחרור האדרנלין. בדיוק מה שחיפשנו – הטענה שאצל בעלי החיים שיעור תעלות הסטרקס משפיע על שחרור האדרנלין הוזכרה בפסקה הקודמת, וכעת מוסיפים שהדבר נכון גם לבני האדם.

תשובה (3).

.22 בפסקה האחרונה מספרים לנו על מחקרים אשר שמראים שרמת האדרנלין בדמם של הקופים שבתחתית סולם ההיררכיה גבוהה הרבה יותר מרמתו אצל הקופים שבראש הסולם. ננסה להבין מדוע זה נכון. עוד קודם לכן בטקסט למדנו שבלוטות סטרקס רבות משחררות אדרנלין רב, והוא מגביר את רמות המתח, ולכן נסיק כי לקופים בתחתית הסולם יש יותר בלוטות סטרקס מאלו שבראש הסולם.

נסכם: סביר שרמת האדרנלין הגבוהה יחסית בדמם של קופים בתחתית סולם ההיררכיה היא תוצאה של מספרן הגבוה יחסית של תעלות סטרקס אצל קופים אלה.

תשובה (1).

.23 עלינו להבין מה הקשר בין שיעור תעלות הסטרקס לעוצמה של זרימת הדם במצבי התרגשות קיצוניים, ובין משיכה לסיכונים למעמד גבוה אצל קופים. נבדוק כל קשר בנפרד:

בשורה 9-10 נכתב: "תעלות בעלות סטרקס נפתחות בקלות רבה יותר, וככל שמספרן היחסי עולה, יותר אדרנלין משתחרר מהבלוטה". כלומר, ככל שיש יותר תעלות סטרקס, כך יש יותר אדרנלין. בשורות 4-5 נכתב: "תוספת האדרנלין בדם גורמת ללב לפעום חזק יותר ומהר יותר. עקב כך זרימת הדם גוברת", כלומר ככל שיש יותר אדרנלין, כך זרימת הדם חזקה יותר.

נסכם: יותר תעלות <---- יותר אדרנלין <---- יותר זרימת דם. מכאן שיש **יחס ישר** בין כמות תעלות הסטרקס לבין זרימת דם. תשובות (1) ו-(3) נפסלות.

בשורה 23 נכתב: "רמת האדרנלין בדמם של הקופים שבתחתית סולם ההיררכיה גבוהה הרבה יותר מרמתו אצל הקופים שבראש הסולם". כלומר, לקופים במעמד הגבוה יש פחות אדרנלין. לפני כן, בשורות 17-19 נכתב: "...מספר מועט יחסית של תעלות סטרקס יזדקקו לריגושים חזקים יותר כדי להשיג שחרור אופטימלי של אדרנלין בדם ויימשכו לפעילויות הכרוכות בסיכון". כלומר, ככל שיש פחות תעלות סטרקס יש פחות אדרנלין ויותר משיכה לסיכון.

נסכם: מעמד יותר גבוה <---- פחות אדרנלין <---- יותר משיכה לסיכון. מכאן שיש **יחס ישר** בין מעמד גבוה אצל קופים לבין משיכה לסיכון. תשובה (1) נפסלת.

תשובה (4).